

dering, forrentet med markedsrente, placeret indenfor en lavere lånegrænse og til gengæld ikke underkastet offentlig kontrol med byggeriet udover bygningslovgivningens almindelige betingelser.

Man er imidlertid i disse overvejelser kommet til det resultat, at en sådan ændring af gældende praksis — selvom man finder den principielt tiltalende — dog vil kunne betyde et for kraftigt brud med indarbejdet praksis og antagelig medføre en pludselig og stærk tilbagegang i byggevirksomheden. Hertil kommer, at en del bygherrer hørende til, hvad jeg vil kalde „mellemindkomstgruppen“, der tjener for meget til at henregnes til de mindrebedmedlede og for lidt til at klare en finansiering efter en kapitel VIII a-ordning, vil blive ladt i stikken.

I stedet foreslås det, at der skal gælde samme arealbegrænsning og samme udgiftsmaksimum for det parcelbyggeri, der skal have statslån efter lovens almindelige bestemmelser, hvadenten bygherren er mindrebedmedlet eller ej. Forskellen i belåning for de to kategorier bliver da alene lånegrænsen, der maksimalt med kommunegåranti foreslås sat til henholdsvis 95 pct. og 85 pct.“

Den gældende lov har været administreret således, at statslån har kunnet opnås til huse på indtil 130 m², men de maksimumsbeløb, der har været gældende for parcelbyggeriet for mindrebedmedlede, har i virkeligheden kun svaret til et areal på ca. 110 m². Der foreslås nu indført en arealbegrænsning på 110 m² „udnytteligt“ beboelsesareal.

I den gældende lov opereres der med flere forskellige sæt maksimumsbeløb for *håndværkerudgifterne*, alt efter som huset opføres i hovedstaden, købstæderne med forstæder eller landdistrikterne. Det foreslås nu, at man kun skal arbejde med eet, for hele landet gældende maksimum, idet udviklingen i de senere år har ført med sig, at der for huse af samme kvalitet er meget ringe prisforskelle i de forskellige landområder.

De bygherrer, der ikke ønsker at indordne sig under de nye, noget indskrænkede finansieringsforhold, henvises til en kapitel VIII a-ordning, det vil altså sige en ordning, hvor låneberegningen ikke sker på grundlag af en dokumenteret anskaf-